

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada
(*Auf den Flügeln einer schneeweiBen Taube*)

28. 11. 1965, Shreveport, Luisiana, SUA

W.M.Branham

Noi vrem să ne aplecăm capetele:

Scumpe DOAMNE, noi îți mulțumim în seara aceasta pentru făgăduința revenirii DOMNULUI Isus, când ne vom întâlni la o adunare mare care nu se va sfârși. Cu cântece de bucurie te vom lăuda neîncetat în epocile viitoare. Noi Te rugăm pentru binecuvântarea Ta peste adunarea din seara aceasta. Noi Te rugăm pentru binecuvântările Tale peste această capelă, peste toți acei care au o însărcinare, pentru păstori, lucrători și toți ceilalți.

Noi Te rugăm, DOAMNE, să-i binecuvântezi pe toți acei care au călătorit multe mile pentru a fi în adunare. Pune brațul Tău deasupra lor când vor merge acasă. Îngăduie, DOAMNE. Fie ca noi să venim mai des în locul acesta, numit "casa lui Dumnezeu", pentru rugăciune. Binecuvântează-i pe toți care ascultă în seara aceasta prin legătura telefonică, DOAMNE. Admite ca fiecare care nu este încă mântuit, să-L recunoască pe Isus Hristos ca Mântuitor. Vindecă toți bolnavii și suferinzii. Tată, slujitorul Tău stă la dispoziție pentru slujbă. În Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să binecuvânteze pe fiecare dintre voi. Eu sunt așa de bucuros că sunt în seara aceasta aici. Eu chiar am intrat când fratele Ernie cânta ultima parte a cântecului său "Pe aripile unui porumbel". Acesta este într-adevăr un cântec frumos și eu știu că este pentru timpul acesta. Noi suntem foarte mulțumitori.

Eu mi-aș fi dorit numai ca voi toți, din toată națiunea, care ascultați, să fiți aici și să vedeți așteptarea de pe fețele oamenilor care sunt înghesuiți în seara aceasta aici în clădire. Noi avem un timp minunat.

Noi vrem să le mulțumim fratelui și sorei Moore, fratelui Noel, fratelui Bootlayer, fratelui Brown, tuturor celor care ajută, celor din întreaga capelă și lucrătorilor, că ne invită mereu aici.

Eu nu aș putea zice că este o întâmplare, ci a fost pur și simplu mâna DOMNULUI care a condus așa. Aici este un frate care a avut un vis despre ceea ce s-a întâmplat. El a spus că eu stăteam într-o pereche de pantaloni albi și purtam mocasini indieni. Exact așa am fost îmbrăcat când i-am telefonat fratelui Moore din Carson, Colorado, pentru adunarea aceasta. Eu purtam mocasini indieni și un pantolon alb. Frate Leo, în caz că ascuți: după câteva minute te-am întâlnit pe tine. Exact acesta a fost punctul de plecare pentru această adunare.

Este duminică seara și eu știu că mulți dintre voi trebuie să călătorească toată noaptea pentru a ajunge acasă. Unii vor merge numai mâine. Eu trebuie să mai călătoresc două zile. De aceea nu vă vom reține prea mult aici. Eu am vrut ca seara aceasta să fie ca una din vremurile vechi, să procedăm ca atunci când fratele Brown, fratele Jack și noi ceilalți ne-am rugat pentru bolnavi.

Pot să mă audă și cei din spate? Eu încerc să mă apropiu de microfoane, căci sunt răgușit.

Eu vreau să relatez ceva ce s-a întâmplat. Nu demult mi s-a povestit despre un frate care a ieșit din denominațiune. Poate este prezent în seara aceasta. El a venit la Shreveport pentru că a vrut să audă mesajul, dar a greșit drumul. El nu a știut unde se află exact, de aceea a intrat în oraș. Când a văzut undeva că se adună oameni, el a întreat: "Va predica aici Billy Branham?"

"Nu," a fost răspunsul, "aici va predica Billy Graham într-un film." El a răspuns: "Scuzați, atunci eu sunt greșit aici."

El a povestit că după aceea a spus: "Unde să mă duc acum, DOAMNE?" și a început să meargă pe strada principală. Eu nu știu cum se numește, dar la capăt este o biserică mare. Este Texas Street. Pe biserică este o cruce mare, albă. El a povestit că DOMNUL i-a spus: "Mergi mai departe." Când a ajuns acolo, el a spus: "Aici trebuie să fie, pentru că sunt parcate multe mașini." EL a povestit că un mire și o mireasă au ieșit din biserică. Asta a fost ieri seară. Acolo a fost o nuntă; și eu i-am văzut ieșind. DOMNUL i-a vorbit: "Asta este! Tu ai ieșit din denominațiune pentru a intra în Mireasă și a merge cu Mirele."

Când mergeam de-a lungul străzii, i-am arătat nevastei mele cum luna și o stea erau exact deasupra acestei cruci, când ne-am aflat în locul respectiv. Eu dau atenție unor astfel de fleacuri și le consider ca un fel de supliment pentru credința mea în Dumnezeu și pentru slujba mea.

În seara aceasta m-am gândit la ceea ce s-a întâmplat cu Victor LaDeaux, un adevărat francez. Eu cred că v-am povestit nu demult că în acest discurs am încercat să fac o despărțire între denominațiuni și creștinismul adevărat. Un bărbat dintr-o biserică renumită din denominațiunea penticostală mi-a dat posibilitatea să vorbesc scurt despre aceasta.

Danny Henry este vărul unei actrițe și a fost baptist. El a venit fugind pe platformă, m-a îmbrățișat și a spus: "Frate Branham, eu sper că nu este o hulă, dar acesta ar putea fi capitolul 23 din Apocalipsa." Când a vrut să continue să vorbească, a început să vorbească în limbi.

Acolo erau trei francezi. O franțuzoaică robustă cu pielea de culoare închisă din Louisiana a scris pe hârtie ce spunea el. Poate se află aici în seara aceasta. Victor LaDeaux, un predicator, a scris la fel. Pe când vroiau să compare ce au scris, a venit în față un bărbat blond care a fost în spate de tot și a vrut să vadă ce a fost

scris. Acesta era traducătorul pentru franceză la ONU. Toți trei aveau scris același lucru. Suna astfel:

Pentru că tu ai ales drumul cel greu - tu ai ales singur această cale. (Noi știm că și Moise a trebuit să-și aleagă calea.)

Acesta este drumul exact și corect, căci este DRUMUL MEU. Ce decizie minunată ai luat! - de aceea te așteaptă o parte mare în cer. Aceasta este cea care va aduce biruința puternică și va avea loc în dragostea divină.

Toate trei erau la fel. Eu am crezut că am originalul în Biblia mea. Eu m-am uitat, dar nu l-am găsit.

Danny Henry de-abia poate să vorbească o engleză bună, ca și mine, să nu mai vorbim de franceză. Poate ați observat că în franceză trebuie pus substantivul înaintea adjectivului. Traducerea de la toți trei a fost la fel.

Danny Henry ascultă poate în seara aceasta. Victor LaDeaux este în Tucson, dacă am înțeles corect. Voi cei din Tucson, în tabernacolul din Tucson, unde fratele Green este păstorul: fratele Victor LaDeaux se află la capătul parcului Avenue într-un cort de adunare, unde se revarsă Highway 80. Dacă sunteți acolo, atunci mergeți astăzi și mâine seara și cât timp este acolo pentru a-l asculta. Poate Danny este cu el împreună. S-ar putea să asculte din capelă în seara aceasta; eu nu știu.

Direct după aceea Danny a plecat la Ierusalim. El a spus că s-a așezat în mormântul în care a fost trupul lui Isus până la înviere. El a spus că dintr-o dată și-a amintit de mine. El a fugit afară și a început să plângă și s-a plimbat încolo și înapoi. El face lucruri din piatră. Apoi s-a dus la locul unde a fost crucea și a rupt o bucată mică din stâncă. El a pus-o în buzunar și a simțit nevoia să o ia acasă.

După aceea i-a vorbit ceva: „Fă-i fratelui Branham o pereche de butoni.”

El a pus-o în acid prin care culoarea pietrei, care arăta ca piatra de calcar, s-a transformat în culoarea sângelui și a făcut apoi butoni.

Când mi le-a dăruit, nu a remarcat că prin mijlocul celor doi butoni trecea o linie subțire. Eu îi port în seara aceasta și mă voi ruga pentru bolnavi. Ei au culoarea pietrei de sânge - de parcă ar fi îmbibați de sânge și prin mijloc trece o linie subțire, dreaptă. Este exact așa cum s-a spus în proorocie: "Drumul drept și îngust". Așa se spunea. Eu i-am arătat-o. Danny, dacă ascuți acum, sau tu, frate LaDeaux: în seara aceasta ne vom ruga în felul vechi pentru bolnavi. Eu sunt bucuros să umblu pe calea aceasta îngustă și dreaptă, pe calea Evangheliei, calea Cuvântului.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi toți. Este foarte plăcut să vă vorbesc, astfel încât cred că voi vorbi mult și vă voi reține mult timp aici. Billy a spus că

între timp sunt trei, patru sute de oameni pentru care trebuie să ne rugăm. De aceea vreau să mă grăbesc cât pot cu mesajul, și apoi mă voi ruga pentru bolnavi.

Voi cei din Arizona: în următoarea sâmbătă seara suntem la banchetul din - eu nu pot să rețin numele acestui oraș - Yuma, Arizona. Duminică dimineată mergem mai departe în California: la Los Angeles și celelalte localități, după cum a fost anunțat. În seara aceasta vreau să citesc un text din Scriptură.

Pe deasupra: astăzi am fost cu nevasta mea, fratele Jack și nevasta lui în cofetăria Morrison's. Noi ne-am dus acolo pentru a fi un pic împreună. Noi nu am fost niciodată așa împreună, nici femeile. Atunci a venit un bărbat mai "tânăr" la mine cu numele Green. Era tatăl lui Pearry Green. El a spus: „Știi tu, frate Branham, într-o seară ai vorbit despre o agrafă de păr." Cum se numește? Bobby pin. El a spus: "Tu ai vorbit despre o ‚Johnny pin'. Eu ți-am adus o ‚Johnny pin'.", și mi-a dat-o. Aceasta este o agrafă, doamnele mele, care nu se poate folosi pentru păr. El a spus că a folosit-o mulți ani ca semn în Biblie. El a spus: "Eu îți dau această agrafă ‚Johnny pin' originală." Dacă ești aici sau ascuți, frate Green: "Aceasta ‚Johnny pin' este minunată, ține paginile foarte bine."

Acum vrem să ne adâncim în Scriptură. Eu vreau să deschideți împreună cu mine la Psalmul 55 și după aceea Matei 3. Tema mea în seara aceasta este despre ceea ce a cântat fratele Ernie: Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada. Eu nu voi putea vorbi din toate notițele și textele pe care le am în fața mea. Câteva dintre ele nu le voi aminti, căci am promis că voi vorbi scurt din mesaj. Dacă este în voia DOMNULUI, voi vorbi duminica următoare în Yuma despre tema "Condițiile pentru răpire".

Psalmul 55: "Ia aminte, Dumnezeu, la rugăciunea mea, și nu Te ascunde de cererile mele! Ascultă-mă, și răspunde-mi! Rătăcesc încoace și încolo, și mă frământ, din pricina zarvei vrăjmașului și din pricina apăsării celui rău. Căci ei aruncă nenorocirea peste mine, și mă urmăresc cu mânie. Îmi tremură inima în mine, și mă cuprinde spaima morții, mă apucă frica și groaza, și mă iau fiorii. Eu zic: „O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș zbura, și aș găsi undeva odihnă!" Da, aș fugi departe de tot, și m-aș duce să locuiesc în pustie. " Amin.

David a iubit pustiul. Când a fost în încurcătură și oamenii nu i-au dat crezare, când l-au urmărit vrăjmașii, el a strigat: „O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș zbura, și aș găsi undeva odihnă!" cât de des m-am gândit și eu la aceasta! Dacă mi-aș putea lua numai pușca mea de la perete și sacul meu de camping, să ies afară în pustiu și să nu mă mai întorc niciodată! Eu L-am rugat pe DOMNUL să mă lase să trăiesc ziua aceea. Eu nu vreau să am o înmormântare și am zis: "Dacă aș putea să iau numai pe ‚Blondie' a mea și să o pun lângă un pom!"

Aceasta este pușca mea; scuzați-mă. Eu spun aceasta din cauza soției mele, care șade acolo. Cu această pușcă care mi-a dăruit-o un frate acum câțiva ani, am

împuşcat 55 de animale, fără să fi trecut vreun glonţ pe lângă ţintă. Unele le-am nimerit de la 700 până la 800 de metri depărtare. Eu numesc puşca mea "Blondie". Soţia mea este brunetă. De aceea ea a spus că eu mă gândesc mai mult la armă decât la ea.

Într-o zi vreau să o pun lângă un pom şi să spun: "DOAMNE, las-o să o găsească Iosif." Eu aş lua cu plăcere aripile unui porumbel şi să zbor.

Odată am observat în munţi cum zbura un vultur. Voi cunoaşteţi povestea despre acesta. Eu am spus: "DOAMNE, este bine să fiu aici cum a spus Petru: „Noi vrem să ridicăm trei corturi.” Dar la poalele munţilor aşteaptă bolnavii şi suferinzii, cei pierduţi şi muritori." De aceea să facem ce putem atâta timp cât mai este ziuă. Într-o zi El va veni ca un vultur alb şi ne va lua pe aripile Lui.

Acum vreau să citesc Matei 3,16-17: *"De îndată ce a fost botezat, Isus a ieşit afară din apă. Şi în clipa aceea cerurile s-au deschis, şi a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel şi venind peste El. Şi din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea.”* Cu alte cuvinte: " ... În care îmi găsesc plăcerea să locuiesc."

Noi vrem să vorbim câteva minute despre această pasăre. Porumbelul a fost întotdeauna pasărea mea preferată. Există diferite feluri de porumbei, dar fac parte din aceeaşi familie. Aceste păsări au calităţi deosebite.

Acum câţiva ani am predicat la fratele Moore, într-o adunare în cort, despre tema Mielul şi porumbelul. Eu cred că toţi vă amintiţi. Porumbelul este cea mai curată pasăre care există. Mielul este cel mai blând animal care există. Ambele sunt animale de jertfă.

Ce minunat este prezentat aici: Isus ca Mielul lui Dumnezeu şi Dumnezeu ca porumbel. Porumbelul nu s-ar fi coborât pe un lup, pentru că el nu are firea corectă. Ea nu ar fi putut veni pe un câine, pentru că nici el nu are firea corectă. Trebuia să fie mielul, căci ambele naturi trebuiau să concorde. Aşa este şi cu noi: firea noastră trebuie transformată din păcătosul "urlător" în blândeţea unui miel.

Aţi observat că porumbelul a condus mielul? Mielul a dat tot ce avea şi s-a pus la dispoziţia porumbelului. Vedeţi unde L-a condus porumbelul: la răstignirea pentru toate păcatele noastre.

Când Dumnezeu a vrut să-L prezinte pe Fiul Său, a fost simbolizat prin cel mai curat şi mai blând animal de pe pământ, printr-o fiinţă pământească. Dumnezeuul cerului s-a simbolizat prin cea mai blândă şi curată pasăre care zboară pe cer: un porumbel.

Există multe feluri de porumbei. Turturica noastră are de obicei o culoare gri. Există şi un porumbel de doliu şi cel de seară. Dar apoi mai avem porumbelul mic de casă, care are dungi roşii pe aripă, dar în rest este gri. Există multe feluri de porumbei. Ei au felurite culori. Porumbelul are o construcţie deosebită; o calitate

a lui este că nu poate mânca nimic necurat. El nu poate, căci nu este creat pentru aceasta.

Eu am zis întotdeauna că porumbelul este un simbol pentru Dumnezeu și o cioară un simbol pentru un fățarnic. O cioară poate să mănânce toată ziua dintr-un cadavru vechi și apoi să zboare pe câmp și să mănânce grâu cu porumbelul. Porumbelul poate mânca numai grâu, dar nu și dintr-un cadavru. El pur și simplu nu poate. El nu poate digera. Eu mă mir de ce nu poate, fiind amândouă păsări. Este din cauză că este creată așa.

Așa este și cu un creștin adevărat. Un creștin denomițional poate suporta totul, dar un creștin adevărat, născut din nou nu poate suporta lucrurile din lume. El este altfel creat.

Eu am aflat că porumbelul nu are fiere. Un porumbel nu are fiere, pentru că nu are nevoie de ea. Același lucru este cu creștinul: el nu are nevoie de ceva amar, căci el poate lua numai hrana lui Dumnezeu. Nu este nevoie de ceva amar ca să o poată digera. Este nevoie de dragoste pentru a prelucra hrana. Amăreala este când se spune: "Da, dar ... " - nu concordă. Dar dragostea primește Cuvântul lui Dumnezeu - întotdeauna.

El nu are fiere, de aceea lui îi este greață să mănânce ceva stricat. Dacă ar face-o, ar muri. Dar acest pericol nu există, căci nu va mânca aceasta. El nici nu are poftă pentru aceasta.

Același lucru este cu un creștin adevărat. Ați știut că unui creștin adevărat nu i se ia în considerare nici un păcat? David a spus: "*Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă DOMNUL nelegiuirea.*" Dacă voi ați fost spălați într-adevăr în sângele Mielului - nu numai dacă vă prefaceți că credeți, ci dacă sunteți într-adevăr spălați în sângele Mielului, atunci Dumnezeu nu va ține în seamă nimic din ce ați făcut, căci voi sunteți sub sânge. El nu o vede deloc. Jertfa de sânge a fost adusă și El vă poate vedea numai așa cum v-a văzut înainte de întemeierea lumii, când a scris numele vostru în cartea vieții Mielului. Numai la aceasta se poate uita El, căci voi ați fost eliberați de tot ce ați făcut vreodată; voi ați fost spălați în sângele Mielului. De aceea în voi nu este fiere, nu este nici o calitate necurată. Sângele Mielului a făcut aceasta. Dumnezeu nu vă poate lua în seamă nici un păcat după ce a fost adusă jertfa și este acolo pentru voi.

"Atunci," spuneți voi, "pot să fac ce vreau, frate Branham." Eu o fac întotdeauna; întotdeauna. Dacă un om recunoaște într-adevăr ce a făcut Isus pentru el, apoi se întoarce și face ceva în contradicție cu El, atunci este semnul că El nu L-a primit niciodată pe Hristos.

Acolo șade soția mea. Ea este cu zece ani mai tânără ca mine și deja la fel de căruntă ca mine. Cauza este că ea stă între mine și lumea exterioară. Dacă aș vrea să merg peste ocean și aș aduna familia în jurul meu și aș spune: "Privește aici,

doamnă Branham! Tu trebuie să înțelegi că ești soția lui William Branham; tu să nu ai alți bărbați în timp ce sunt plecat. Să nu faci altor bărbați ochi frumoși!" și altele, "Să nu ai nici un flirt. Dacă o faci, o să mă despart de tine când mă voi întoarce.", ce fel de familie ar fi aceasta?

Și dacă ea s-ar întoarce și ar spune: "Dragul meu bărbat, și eu vreau să-ți spun ceva: să nu te plimbi cu o altă femeie când ești plecat. Tu nu ai voie să faci asta sau cealaltă. Dacă o faci, atunci ești divorțat când vii acasă.", ar fi aceasta o familie? Nu! Dacă eu o iubesc într-adevăr, atunci nu fac asta. Eu cred, chiar dacă eu aș face o greșală sau ceva pe dos, ea mă va ierta pentru că mă iubește. Și dacă ea ar face-o, atunci eu cred că aș ierta-o; desigur că voi face aceasta, pentru că o iubesc. Dar dacă eu o iubesc așa și atâta timp cât o iubesc nu trebuie să-și facă griji. Deși ea mă va ierta, eu totuși nu aș jigni-o în nici un caz. Eu m-aș simți cel mai vinovat om de pe pământ și nu aș putea aștepta nici un minut să îi spun ce am făcut, pentru că o iubesc. Dacă eu o iubesc cu o dragoste omenească așa de mult, cu cât mai mare trebuie să fie atunci dragostea mea dumnezeiască pentru Isus Hristos?

Dacă aș fuma o țigară, ceea ce nu am făcut niciodată în viața mea - dar dacă aș face-o, El m-ar ierta. Asta cred eu. Eu nu am băut niciodată în viața mea, dar dacă aș face-o, așa cred eu, atunci El m-ar ierta. Dar eu Îl iubesc așa de mult, încât nu vreau să fac așa ceva, Dumnezeu să mă ajute, căci eu Îl iubesc. Aceste lucruri m-au părăsit, căci atunci când El m-a transformat dintr-o cioară într-un porumbel, pofta mea s-a schimbat și aceste lucruri m-au părăsit. Acum păcatul nu mi se mai ia în seamă, căci eu nu vreau s-o fac; nu este în mine să fac aceasta.

Mai este încă ceva minunat cu porumbelul. El este o pasăre deosebită. Ați observat vreodată păsările?

Una din păsările mele preferate este gușa-roșie. Băieți, voi să încetați să trageți după gușile roșii! Eu nu vreau să faceți asta. Știți voi, cum a primit gușa-roșie pieptul ei roșu? Cândva a murit odată un bărbat pe cruce; nimeni nu l-a ajutat; Dumnezeu Îl părăsise; El a murit. Prin mâinile și picioarele Lui erau bătute cuie, coasta Lui sângera, pe cap avea o coroană de spini, sângele curgea pe fața Lui. Atunci a zburat o pasăre mică pe acolo; o pasăre mică maro. Când a văzut aceasta, ea s-a gândit că aceasta este cea mai tristă priveliște pe care a văzut-o vreodată. Ea știa că este numai o pasăre mică, dar când a văzut aceste cuie mari, îngrozitoare, romane care erau bătute în mâinile Lui, a zburat acolo și a încercat să le tragă afară cu ciocul. Pieptul ei s-a umplut de sânge și de atunci este roșu. Eu vreau ca și pieptul meu să fie ocrotit de sângele Lui, până Îl voi întâlni.

Eu iubesc mica gușa-roșie. Totuși, știți voi, gușa-roșie trebuie să se spele, dar porumbelul nu trebuie să facă asta. El are un fel de ulei în sine care îl ține curat din interior spre exterior. Știți asta? Porumbelul are acesta! El are un ulei în sine.

Ați ridicat vreodată un porumbel și l-ați mirosit? Este uleiul care iese din interior. În corpul lui sunt glande cu secreție internă de ulei care țin curate aripile lui din interior spre exterior. Așa este. El este o pasăre minunată.

După câte știu, voi aveți voie să îl vânați aici în Louisiana. Să nu o faceți. Eu nu aș putea. Dacă mi-ar fi foame, poate aș face-o. Dar eu nu aș putea trage pentru a-l împușca.

Porumbelul are o însemnătate deosebită pentru familia noastră. Bunica mea este de origine din rezervația Cherokee din Kentucky. Ea era bolnavă pe moarte. Eu cred că boala se numește "scrofuloză". Ea era pe moarte. Bunicul, mama, mătușa Birtie și mătușa Howlie au îngenunchiat lângă pat. Unchiul Charlie, cel mai tânăr, era atunci de patru ani. Mama era cea mai în vârstă; avea circa doisprezece ani. Părul negru al bunicii era pieptănat și atârna pe pat. Înainte de a muri, ea a început să cânte: "Stâncă a mântuirii deschide-te mie, adăpostește-mă loc veșnic în tine." În timpul acela bunicul nu era creștin. Eu l-am botezat în Numele lui Isus Hristos la vârsta de optzeci și șapte de ani în râu la locul unde mi-a apărut îngerul DOMNULUI.

În timp ce ea a cântat această cântare și și-a ridicat mâinile ei slăbite, a venit un porumbel zburând pe ușă, s-a așezat la capătul patului, a început să gângure, și Dumnezeu i-a luat sufletul.

Eu am zburat cu fratele Jack și fratele Gordon Lindsay în Anglia, unde a fost adusă o femeie cu numele Florence Nightingale. Eu cred că ea este strănepoata renumitei Florence Nightingale și mi-a scris multe scrisori. Ea a trăit în Africa de Sud și era pe moarte de cancer. Există o fotografie cu ea; este în cartea aceea. Eu nu am mai văzut niciodată în viața mea un om într-o astfel de stare. Eu cred că fratele Jack m-a însoțit în ziua aceea. Noi am intrat în casa pastorului, care se afla în spatele bisericii. Acolo a fost adusă.

Imediat după ce a aterizat avionul, am fost chemați. Ea era într-o ambulanță, căci a fost adusă cu avionul din Africa de Sud când au aflat că în timpul acela voi veni în Anglia. Pastorul a luat-o acasă la el, și noi ne-am dus acolo pentru a ne ruga pentru ea.

Eu am văzut mulți oameni bolnavi, dar brațele ei nu mi se păreau mai groase de 2,5 cm, și se puteau vedea locurile de legătură în cap. Femurii ei aveau un diametru de 5 cm; mai erau numai oasele. Ea nu-și mai putea ridica mâinile, așa de slăbită era. Când încerca să zică ceva, eu nu puteam s-o înțeleg. Cu ajutorul sorei medicale am reușit să înțeleg în sfârșit ce spunea: "Frate Branham, roagă-te ca Dumnezeu să mă lase să mor." Ea nu mai vroia să trăiască, pentru că nu mai putea. Eu vedeam cum îi curgeau lacrimi peste oasele feței. De unde lua lichidul pentru a mai putea să plângă, nu știu. Circulația sângelui era distrusă, ea se afla într-o situație îngrozitoare. Deoarece eu sunt destinat pentru a mă ruga pentru

bolnavi, nu mă puteam ruga ca ea să moară. Se părea că ea nu poate muri; ea pur și simplu suferea.

Eu am îngenunchiat împreună cu pastorul lor în cameră pentru a mă ruga. Când am îngenunchiat și am vrut să mă rog, a zburat un porumbel pe fereastră și a început să gângurească. Când am încheiat rugăciunea, eu m-am gândit că acesta este un porumbel domestic de acolo. Afară era ceață, așa cum este în Anglia și pe insulele britanice. Porumbelul cel mic încetase să gângure și a zburat de acolo. Eu m-am așezat lângă femeie, i-am pus mâinile și am chemat Numele DOMNULUI. Astăzi aceeași femeie este robustă și sănătoasă.

"Pe aripile unui porumbel." El se ține curat din interior spre exterior. Același lucru este cu un creștin. El este curățat din interior spre exterior. Aceasta îndepărtează amăreala. El nu are nevoie de fiere pentru a digera ceva, pentru că El nu o mănâncă. El este curat din interior spre exterior.

Eu mi-am notat unele lucruri despre această pasăre, dar ceasul merge mai departe. În Vechiul Testament porumbelul era folosit ca jertfă, și anume pentru ispășire și curățire. Noi vrem să citim cel puțin textul din Genesa 15, 9. Despre acest verset vrem să ne facem câteva gânduri. Aici întrebă Avraam cum urmează să se întâmple, și Dumnezeu îi răspunde prin Cuvântul Său. El o face într-un fel deosebit. Noi vrem să începem cu primul verset. Eu nu vreau să trec repede.

"După aceste întâmplări, Cuvântul DOMNULUI a vorbit lui Avram într-o vedenie (Avraam era un prooroc, de aceea El avea vedenii), și a zis: 'Avrame, nu te teme; EU sunt scutul tău, și răsplata ta cea foarte mare.' Avram a răspuns: 'DOAMNE Dumnezeule (Observați: 'DOAMNE Dumnezeule'. Aceasta era o vedenie.), ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.' Și Avram a zis: 'Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu. ' Atunci Cuvântul DOMNULUI i-a vorbit astfel: 'Nu El va fi moștenitorul tău (El îi dă aici o făgăduință. Chiar dacă Avraam ar fi greșit după aceea, dar făgăduința era fără condiții; legământul necondiționat.), ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.' (El avea atunci aproape o sută de ani.) Și după ce l-a dus afară, i-a zis: 'Uită-te spre cer, și numără stelele, dacă poți să le numeri. ' Și i-a zis: 'Așa va fi sămânța ta. ' (de la un bărbat care avea aproape o sută de ani și nu avea nici un copil) Avram a crezut pe DOMNUL, și DOMNUL i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire. DOMNUL i-a mai zis: 'EU sunt DOMNUL, care te-am scos din Ur din Haldea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta. ' Avram a răspuns: 'DOAMNE Dumnezeule, prin ce voi recunoaște că o voi stăpâni? '"

Ascultați acum: „Și DOMNUL i-a zis: ia o juncană de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel. '"

Ambii porumbei au fost folosiți pentru jertfă și l-au simbolizat pe Isus. Apoi a fost încheiat legământul. Voi știți cum le-a despicat și ce a făcut el.

Dacă se încheia în vremurile vechi un legământ, se făcea un contract în scris. Se jertfea un animal, se despica, se puneau în mijloc și se împărțea contractul și fiecare lua o parte din el.

Era așa cum a fost obiceiul în curățatoriile chinezești. Chinezii nu puteau să scrie în limba engleză, de aceea ei scriau ceva pe o bucată de hârtie, o rupeau în două și dădeau o parte. Voi vă puteți aminti sigur de curățatoriile chinezești. Cele două părți trebuiau să corespundă dacă vroiați să primiți hainele voastre. Vedeți, el nu putea fi înșelat pentru că avea partea a doua. Numele vostru poate fi falsificat, dar o bucată de hârtie nu poate fi ruptă încă o dată așa. Trebuia să fie aceeași bucată de hârtie.

Așa se proceda în timpurile vechi în Orient - în țările estice. El jertfeau un animal, se puneau în mijloc și rupeau o piele de capră în două, și fiecare obținea o parte. Pentru confirmarea legământului, cele două părți erau puse una lângă alta și trebuiau să corespundă.

Ce i-a arătat Dumnezeu aici cu aceste animale de jertfă? Era un simbol spre Hristos. Dumnezeu L-a adus pe Isus la Golgota, L-a despicat, a luat trupul în cer și a trimis Duhul peste noi. Același Duh care a fost peste El, trebuie să fie și peste voi pentru a concorda cu trupul și la sfârșitul timpului să fie Mireasa. Așa este. Nu va mai fi denominațiune. Va fi Cuvântul, același care a fost El.

Un cuvânt trebuie adăugat la celălalt, așa cum este cu celulele din corpul omenesc. Voi știți, când se formează corpul vostru, nu este o celulă omenească, următoarea cea a unui câine și următoarea cea a unui porc. O, nu! Nu. Toate sunt celule omenești. Așa este și cu trupul lui Hristos. Este numai Cuvântul lui Dumnezeu - nu numai o parte din El căruia i se mai poate adăuga o tradiție. Nu, este tot trupul lui Hristos.

Noi am observat că el a adus o turturea și un pui de porumbel. Ei fac parte din aceeași familie. Eu mă refer numai la câteva texte biblice. Fiți atenți și la Leviticul 12, vers 6. Aici găsim ordinele care i-au fost date unei femei pentru curățire după nașterea unui copil. Dacă era un băiat, trebuia să aștepte 33 de zile până putea să aducă porumbelii pentru curățirea ei și să aibă voie să vină la adunare. Dacă avea o fată, trebuia să aștepte 66 de zile până putea să calce sfântul locaș. Noi citim vers 6: *"Când se vor împlini zilele curățirii ei, pentru un fiu sau pentru o fiică, să aducă preotului, la ușa cortului întâlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot, și un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa de ispășire."* Ea nu putea să meargă înăuntru până la împlinirea zilelor. După aceea trebuia să aducă jertfa ei preotului, la ușa cortului întâlnirii. Era o turturea sau un pui de porumbel. Ambele fac parte din aceeași familie. Porumbelul era folosit

pentru jertfa de ispășire; ispășirea pentru păcate. Și pentru curățirea de lepră, care este un simbol pentru păcat, puteau fi aduși doi porumbei. Unul era jertfit, celălalt era înmuiat în sângele lui și apoi eliberat. Atunci când zbura porumbelul, pământul era udat cu sângele camaradului său și sângele striga la Dumnezeu: "*Sfânt, sfânt, sfânt este DOMNUL Dumnezeu!*"

Nu-L puteți vedea pe Mirele muribund, Isus Hristos? El a fost ucis și noi am fost stropiți ca să fim eliberați și să putem striga: "Sfânt! Sfânt! Sfânt DOMNULUI!" Ce tablouri minunate! Eu mi-aș dori să pot transmite expresivitatea. Vedeti cum un porumbel, simbolul Duhului Sfânt după cum am citit în Mat. 3, 16, este folosit de Dumnezeu ca semn.

Noe a primit un semn, așa cum a cântat fratele nostru. Dumnezeu a fost foarte trist și nimic nu putea să-i liniștească mânia, căci El a spus: "*În ziua când vei mânca din el, vei muri.*" Dar Noe a găsit milă înaintea lui Dumnezeu și și-a construit o arcă conform indicațiilor pe care i le-a dat El. El a fost purtat de apă. Eu pot să-mi închipui ce s-a întâmplat în zilele acelea în care se spunea: "Acest bărbat bătrân, acest fanatic bătrân construiește o arcă acolo pe munte și spune că va ploua. Doar nu a plouat niciodată." Noe a zis: „Și totuși va ploua." Eu îmi închipui ziua în care a intrat înăuntru. Eu nu mai știu exact în ce zi a fost, poate 17 mai. După ce a intrat Noe în arcă, Dumnezeu a închis ușa. Apoi au venit nori, a început să plouă, canalele s-au umplut, izvoarele mărilor s-au deschis, din toate fântânile a ieșit apă. În cele din urmă oamenii s-au suit pe casele lor. Arca mai stătea mea acolo, exact așa. După o vreme, după ce s-au adunat mai mulți în jurul lor, a început să se înalțe mai sus și mai sus. Oamenii băteau la ușă și zbierau, dar nu le ajuta cu nimic. Noe nu putea să deschidă ușa. Dumnezeu a închis-o, și Dumnezeu a fost singurul care o putea deschide.

Așa este și cu arca noastră, Isus Hristos. Dumnezeu ne-a deschis ușa pe Golgota, și așa de sigur cum El ne-a deschis-o, așa o va și închide din nou.

Ea s-a urcat tot mai sus, până poate era o milă deasupra pământului, în timp ce pământul aproape că a ieșit din cursul lui. Patruzeci de zile și patruzeci de nopți a plutit încoace și încolo, pe lângă obiectele din valuri, pomi dezrădăcinați, etc., și peste munți. La urmă vântul s-a liniștit. Mânia lui Dumnezeu este îngrozitoare. Dragostea Lui este curată și divină.

La fel și mânia Lui este divină, la fel de divină ca și dragostea Lui. El trebuie să judece, căci El este un Judecător. El este dătătorul de lege, și o lege fără pedeapsă nu este o lege. De aceea El trebuie să dea pe lângă lege și o pedeapsă. Dacă voi încălcați legile lui Dumnezeu, trebuie să suferiți pedeapsa.

Noi putem să ne închipuim că Noe, care era purtat de arcă, fără îndoială era bolnav din cauza vâjâitului și clătinatului. Mânia lui Dumnezeu a distrus și a zdrobit. Strigăte se auzeau. Apoi a început să fie liniște; nu se întâmpla nimic;

zilele treceau; nimic nu se întâmpla. Poate era pe terminate hrana pentru animale; nimic nu se întâmpla. El începuse să se întrebe cum o fi afară, dar nu putea să privească afară.

Arca era în așa fel construită, încât avea numai o fereastră și anume sus de tot. Dacă erai înăuntru nu mai puteai să privești pe margine, nu puteai să te uiți pe nicăieri, numai în sus. Așa este și cu Isus Hristos, arca. Voi nu puteți să vă uitați la cel de lângă voi, voi nu vă puteți uita la nimic decât la Hristos, dacă sunteți în arcă. Căci există înăuntru numai o ușă: El este ușa. Azi dimineată am vorbit despre aceasta. Voi trebuie să priviți mereu în sus, căci *"nimeni care a pus mâna pe plug și apoi privește înapoi, nu este vrednic de Împărăția lui Dumnezeu - pentru arat."*

În arcă putea să vadă lumina soarelui, dar nu știa unde se afla. Arca tot mai plutea pe apă; El putea auzi cum băteau valurile pe margine. Dar el știa că trecuseră multe zile și că apa începuse sigur să scadă. Deci a luat o pasăre, bineînțeles nesigură, una pe care nu te puteai bizui, a încercat cu ea și a lăsat-o afară. Era un corb. Corbul nu s-a mai întors, căci El a găsit plăcere în afară de corabie. El a zburat de la un corp mort la altul și a mâncat ceva putrezit, cadavre care pluteau pe apă. Cu aceasta era foarte mulțumit.

După câteva zile El a încercat încă o dată. El nu a vrut să coboare afară în mânia lui Dumnezeu. De aceea el a lăsat afară un porumbel. Porumbelul are un alt caracter. Nu a fost nici o gaiță sau un alt mâncător de mortăciuni. El poate mânca numai ceva curat. Pentru că nu a găsit nici un loc pe care ar fi putut să se așeze, a fost mulțumit că a putut să se întoarcă în arcă. Noe a spus: "Mai sunt încă inundații." El a mai așteptat câteva zile și apoi l-a lăsat din nou afară, rugându-se: „O, Dumnezeule, s-a potolit acum mânia Ta? A trecut mânia Ta, DOAMNE? Este totul trecut?" El și-a zis: "Dacă îl las de data aceasta afară, atunci el va rămâne acolo în cazul în care apa s-a micșorat și nu se va mai întoarce." Dar el l-a trimis sub rugăciune afară, și când el se afla acolo afară sub conducerea lui Dumnezeu, a luat o ramură de finic în cioc, a zburat iarăși înapoi și a bătut în geam. Dumnezeu a avut nevoie de un porumbel ca semn. El a venit înapoi și a zis prin aceasta că potopul a trecut. Apoi Dumnezeu a deschis ușa și ei au ieșit afară. Aceasta este scris în Genesa 8.

În Matei 3,16 când mânia lui Dumnezeu era din nou asupra pământului, El a folosit din nou un porumbel. Nu există nici o cale de scăpare. Domnea o noapte adâncă, miezul nopții, bisericile au răsucit totul, încât nu mai exista nici o cale de ieșire. Existau învățători falși, apăreau unele lucruri, au luat ființă unele dogme. Dar Dumnezeu s-a folosit din nou de un porumbel. Plăcerea Lui s-a odihnit așa de mult peste Fiul Său Isus, astfel încât s-a identificat cu El.

Ei nu puteau crede că acest copil urma să fie acela care s-a născut în grajd înainte de a fi căsătorii părinții lui, cum se spunea. Ei nu își puteau închipui că Dumnezeu urma să se folosească de cineva ca El. De aceea El trebuia să fie prezentat lumii și confirmat. S-a întâmplat în ziua aceea când El mergea acolo jos la râu pentru a dovedi că El era capodopera lui Dumnezeu. Și despre aceasta am vorbit în dimineața aceasta. El a fost ascultător și s-a coborât în apă.

Dacă sunteți atenți: aici este o lecție mare. Ioan a fost în timpul acela cel mai mare bărbat pe pământ. Isus a spus: " ... dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul." - până în timpul de astăzi. El a fost un prooroc. Credeți voi asta? Gândiți-vă, dacă Cuvântul este trimis la cineva din țară, atunci este un prooroc. Acesta a fost întotdeauna felul lui Dumnezeu. Credeți voi că Isus a fost Cuvântul descoperit în trup? Atunci exista numai o posibilitate cum poate fi prezentat El; doar nu prin preoți.

El nu s-a dus la Caiafa și a spus: "Caiafa, mă vei prezenta?" Dacă ar fi făcut El aceasta, atunci ar fi făcut aceeași greșeală ca David. fost dacă El s-ar fi dus la biserică și ar fi spus: "Mă prezentați?"

Observați ce s-a întâmplat la nașterea Lui. El a fost născut în umbra bisericii. Probabil ei au tras clopotele, dar păstorii și cei trei magi L-au recunoscut. Acum El era pregătit pentru slujba Lui. El a fost Cuvântul.

Conform marelui plan al lui Dumnezeu, Cuvântul poate veni numai la prooroc. "*Nu, DOMNUL Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina sa slujitorilor Săi prooroci.*" (Amos 3, 7). Acesta a fost întotdeauna modelul Lui. Trebuie să fie așa - la deschiderea pecetilor și la toate celelalte. Întotdeauna când are loc un eveniment principal pe pământ, Dumnezeu îl descoperă proorocilor Săi.

Ioan a fost un prooroc, căci el a proorocit că El va veni. Într-o zi la poalele muntelui a fost o discuție la care au luat parte unii preoți. El au spus: "Vrei să ne spui că tu ești un prooroc? Și tu stai acolo în mlaștină?" - nu într-o biserică, pentru că ei nu l-au vrut. "Tu stai acolo în mlaștină și spui că va veni ceasul în care marele Iehova care a ordonat aceste jertfe, marele Iehova care a zidit acest templu și care s-a coborât în stâlpul de foc, va lăsa să vină ziua în care se va desfășura jertfa zilnică?" El a spus: "Va veni un bărbat, da, El este deja printre voi; El va lua păcatul." Preoții s-au supărat pe el.

Ioan a privit în sus. Ce era el? Un prooroc. Acolo era Cuvântul, și Cuvântul a venit direct în apă la prooroc. Apoi Ioan a zis: "Priviți Mielul lui Dumnezeu care va lua păcatul lumii! Aici este El! El este!" Isus nu a spus nici un cuvânt și a coborât în apă. Eu pot să-mi închipui simbolic și pot să văd cum stăteau acolo cei mai mari bărbați care au existat pe pământ. Dumnezeu, Cuvântul și proorocul.

Observați, în această perioadă de har a venit Cuvântul la prooroc, în apă. Eu am crezut că voi înțelegeți. În apă! Prima descoperire a Cuvântului a fost în apă.

Vedeți voi acum unde a început mesajul luminii de seară, Mireasă? În apă. Cuvântul, Cuvântul adevărat, nu s-a amestecat cu nici o dogmă, ci a venit în apă la prooroc; prin apă.

Fiți atenți! Vă puteți închipui cum s-au întâlnit în apă ochii Cuvântului cu ochii proorocului? O, această este mai mult decât pot să suport. Acolo stătea proorocul, acolo stătea Cuvântul și se priveau în ochi. Proorocul a spus: *"Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?"*

Ceea ce a răspuns Cuvântul, este adevărat. Lăsați-mă să v-o arăt simbolic. "Ioan, tu ești un prooroc, tu cunoști Cuvântul. Tu M-ai recunoscut. Tu știi cine sunt Eu." Ioan a zis: "Eu am trebuință să fiu botezat de Tine."

Isus a răspuns: "Lasă-mă acum, căci așa se cade. Așa este, tu ar trebui să fii botezat de Mine. Dar gândește-te, Ioane: tu ești un prooroc, și așa se cade ca noi, Cuvântul și proorocul, să împlinim fiecare cuvânt." Aici este acum descoperirea: "Ioane, tu știi cine sunt Eu; Eu sunt jertfa. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, jertfa trebuie spălată înainte de jertfire." Așa este? "Mielul a fost spălat înainte de a fi adus ca jertfă. Eu sunt Mielul, de aceea trebuie să fiu spălat înainte de a fi adus ca jertfă pentru lume. Las-o așa de data aceasta Ioane, căci așa se cade pentru noi, Cuvântul și proorocul." În aceasta nu poate fi nici o greșală. Toate aceste lucruri au fost corecte.

Vedeți, dacă nu s-ar fi întâmplat așa, atunci Ioan ar fi fost la fel ca noi toți ceilalți. El a spus: "Eu știu cine ești Tu, DOAMNE." "Un moment!", a răspuns El. "Eu sunt Cuvântul. Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Eva a călcat unul, dar tu trebuie să respecti fiecare cuvânt. Eu sunt jertfa; Eu trebuie să fiu spălat înainte de jertfire. Ce ai spus tu, Ioane, este adevărat."

Ioan a fost un prooroc. El știa că trebuia să se îplinească Cuvântul, astfel el l-a lăsat să se îplinească și l-a botezat. Când El a fost ridicat din apă, a venit din cer mesajul pe aripile unui porumbel: "Acesta este Fiul Meu preaiubit." El a trimis mesajul mântuitor al harului pe aripile unui porumbel care a venit zburând din cer. "Pace pe pământ și plăcerea peste oameni." Apoi jertfa era pregătită. Întreaga Lui viață, slujba Lui, totul era încheiat. Acum se putea vorbi Cuvântul care a mântuit întreaga lume: "S-a isprăvit!"

Porumbelul este folosit în Biblie ca simbol pentru pace. Și pentru națiuni este un simbol al păcii. Animalul nostru de pe stemă este vulturul. Alte națiuni au alte păsări. Roma are un vultur, Germania are un vultur; mulți dintre ei au această pasăre mare a cerului. Dar pentru toate națiunile porumbelul simbolizează pacea. Este un semn universal.

Este așa cum a spus fratele Peary Green într-o seară: "Dacă ne ridicăm mâinile, acesta este un simbol că ne predăm." În fiecare națiune se ridică mâinile

când se predau. El a spus: "Dacă cântați, ridicați mâinile voastre, ca să vă predați de tot."

Porumbelul este în fiecare națiune un simbol pentru pace. De ce este el? Din cauza blândeții și nevinovăției lui. Din cauza aceasta este El un simbol pentru pace. Încă ceva deosebit este cu porumbelul: el este o pasăre care își iubește casa. El rămâne cu plăcere în casa lui.

Un alt caracter este că ei își sunt întotdeauna fideli. Porumbelul și porumbița nu se părăsesc. Femela primește masculul în perioada de împerechere. Vedeți, acesta este un compliment pentru creațiunea mare a lui Dumnezeu. De aceea El a creat-o pe Eva ca produs secundar. Dacă ea ar fi fost creată ca toate celelalte vietăți feminine, atunci ar fi găsit și ea un partener în perioada de împerechere. Dar la ea este întotdeauna posibil. Așa este. Noi nu vrem să ne adâncim în aceasta, căci am prezentat-o deja în "Căsătorie și divorț". Totuși ea este cinstită și are virtute. Voi știți cum am vorbit acum câteva seri despre aceasta. Observați, ea poartă o răspundere mare.

Porumbița este întotdeauna fidelă partenerului ei. Întotdeauna! Ei nu se părăsesc niciodată. Am voie să mă opresc aici un pic și să spun ceva? O mireasă adevărată - porumbița - este întotdeauna fidelă partenerului ei. Ea nu va introduce nici o dogmă, nici o învățătură denominațională, nimic lumesc. Ea îi va rămâne întotdeauna credincioasă Soțului ei, Cuvântului.

Pe baza dragostei pentru casa lui, el este folosit ca porumbel-mesager. Pentru că el își iubește așa de mult casa, se poate lăsa liber și el se întoarce imediat înapoi acasă. El găsește drumul acasă.

Noi vrem să punem aceasta în evidență, atunci voi creștinilor veți înțelege ce vreau să spun. El găsește întotdeauna drumul acasă. De aceea este folosit ca porumbel-mesager. În timpurile de război el a fost folosit ca aducător de vești, și astăzi se mai întâmplă aceasta. Astfel voi vedeți, că porumbelul este folosit atât de Dumnezeu cât și de oameni ca mesager. Un porumbel este un mesager. Pentru Noe a fost un mesager, el i-a spus lui că este din nou pace. Mai târziu el a fost folosit de Dumnezeu pentru a confirma că acesta este Fiul Lui, jertfa, că este pace pe pământ și plăcerea peste oameni. El a fost folosit ca mesager.

Aici îmi vine în minte o poveste mică, pe care am citit-o odată într-o carte. Eu nu sunt sigur în care carte este scrisă, poate în "The Decline of the First World War". Eu nu știu exact; dacă nu o găsiți acolo, atunci am greșit. Eu am citit-o acum câțiva ani într-o carte. A fost într-adevăr dramatic ceea ce s-a întâmplat.

Soldații americani erau înconjurați de focuri de mitraliere. El se aflau încercuiți. Voi soldaților știți probabil că aceasta era o patrulă de recunoaștere. Ei erau încercuiți și aveau puțină muniție. Germanii înaintau cu trupe tari peste tot. Ei știau că vor muri în curând dacă nu vor primi ajutor, căci germanii veneau pe

munte în jos și erau deja la orizont. Atunci unul dintre ei și-a amintit că are o mascotă - un porumbel. El știa că dacă va ieși acest porumbel de acolo, va aduce un mesaj cartierului general al regimentului. Deci s-au așezat și au scris un mesaj: "Noi suntem în locul cutare, acolo și acolo încercuiți. Noi nu mai avem muniție. În câteva ore trebuie să ne predăm sau vom fi măcelăriți." El au legat bilețelul de piciorul micuțului porumbel și l-au lăsat să zboare. El este o pasăre care-și iubește casa. Ce a făcut el? El a zburat înapoi acasă pentru a ajunge la partenera lui. El și-a făcut griji pentru ea, de aceea el a vrut neapărat acasă. Când s-a ridicat, germanii au înțeles despre ce este vorba. Ei au procedat imediat și au tras după porumbel. Unul l-a lovit cu un glonte de calibrul 30 care i-a rupt piciorul. Un alt glonte i-a rupt o bucată din spate. Și la piept a fost rănit; de la o aripă a fost nimerit vârful, de aceea a zburat aplecat într-o parte. Dar a câștigat înălțime și a reușit până la sfârșit. Rănit, plin de lovături și sângerând a căzut cu mesajul în lagăr. Acesta a fost un porumbel deosebit.

Totuși, fratele meu, Isaia 53 ne relatează despre Unul, care și-a părăsit locuința și tot ce îi era de preț: *"Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți."* Boală, superstiții și Satana ne-au încercuit. Nu exista nici o cale de ieșire. Biserica mergea în direcția greșită; ei au deviat și s-au îndreptat spre lucrurile denominaționale. Existau farisei, saduchei, pe care îi interesa curățirea oalelor și tigăilor. Cuvântul lui Dumnezeu a fost făcut fără putere.

Dar apoi a venit acest porumbel jos. Există numai un singur lucru care putea să se întâmple: trebuia să vină un Mântuitor. El trebuia să fie rănit, bătut, chinuit, și totuși El a cunoscut drumul Lui înapoi spre casă. De la crucea de pe Golgota unde a fost rănit, chinuit, bătut și s-au aruncat asupra Lui ca o haită de lupi, El s-a înălțat către porțile cerului și a zis: "S-a isprăvit! S-a isprăvit! Ei sunt liberi! Boala poate fi vindecată acum. Păcătoșii pot fi acum mântuiți. Cei prinși pot fi acum liberi!" El a fost așa de rănit și bătut în lupta aceasta mare în care totul I s-a împotrivit, astfel încât chiar și poetul a strigat:

*„Stâncile s-au despiciat și soarele și-a pierdut strălucirea;
Mântuitorul Meu și-a aplecat capul și a murit,
dar perdeaua care s-a rupt a eliberat drumul
spre bucuriile cerești și ziua fără de sfârșit.”*

Toată viața mea am fost nervos. Ca băiat mic, a venit ceva peste mine care m-a înfricoșat. Aproximativ tot după șapte ani s-a repetat. Fratele Jack mai știe când am început atunci și a trebuit să mă retrag un an de zile pentru că se întâmplase ceva.

Eu îmi mai aduc aminte de ziua în care Juanita Hemphill a cântat. Eu cred că acum se numește Juanita Kelly; după decesul soțului ei s-a căsătorit cu fratele Kelly. Și Anne Jeanne a fost acolo. Eu am fotografiile ei. Împreună cu sora Moore au format un trio. Ele cântau un cântec pe care nu îl voi uita niciodată: "Looking Beyond the Sunset" (Privind dincolo de apus). Frate Jack, îți mai amintești probabil. Eu venisem chiar atunci din Florida. Ce fețe drăguțe!

Eu mai știu că aceste fete erau în dimineața aceea împreună cu un grup mic de penticostali din nord, acolo la fratele Hooper. Într-o seară i-am văzut aici. Probabil fratele Ed Hooper nu este acum aici. Ești aici, frate Ed? Eu cred că nu. Într-una din seri a fost aici. Mulți dintre voi îl cunosc. Pe când a plecat el, eu și fratele Hooley, fetele acestea stăteau acolo în colț și cântau acest cântec dându-ne la fiecare câte un trandafir galben din părul lor. A fost acolo unde a fost vindecat un bolnav mintal și multe lucruri mari. Eu veneam de-a lungul străzii și eram foarte bucuros, când dintr-o dată a venit ceva peste mine. Numai după un an am putut să merg din nou în câmpul misiunii. Aproape că m-a ucis.

Eu am zis mereu că nu știu ce este o vedenie. Fiind băiat, am zis întotdeauna: "Dacă aș cădea numai într-o astfel de stare ca să văd, atunci aș fi vindecat." Eu am tot vrut să merg în clinica Mayo ca doctorii să vadă ce nu este în ordine cu mine.

Eu primesc prea mult acid gastric. Fratele Jack mi-a ajutat acasă foarte mult. Eu puteam umbla numai pe acasă; din gura mea ieșea un lichid fierbinte și unsuros. Dar totuși m-am dus pe platformă și m-am rugat pentru bolnavi care erau de două ori mai rău ca mine și ei au fost vindecați. Eu mi-am pus mâinile peste un bărbat care a avut cancer pe față, și cancerul a dispărut de pe fața lui în timp ce stătea acolo. Eu însumi am fost așa de bolnav, încât nu mai puteam să stau drept. Voi nu știți cum am suferit, ce apăsare sufletească a fost aceasta. Aceasta venea tot la șapte ani; toată viața mea. Acum am ajuns la șapte ori opt.

Eu am fost așa de disperat; eu am plâns; am implorat și m-am rugat. Eu îmi amintesc că în sfârșit am avut destui bani pentru a merge în clinica Mayo pentru un control. Mi s-a spus: "Acolo îți vor găsi ce ai." Soția mea și cu mine ne-am pus pe drum spre clinica Mayo împreună cu Becky și Sara care mai erau mici. Eu începusem chiar atunci cu slujba de vindecare.

S-au făcut multe investigații cu mine. În noaptea dinaintea primirii rezultatelor, m-am trezit, m-am așezat pe pat și am privit în jur. Apoi am văzut în fața mea un băiat mic care arăta așa ca mine când am avut cam șapte ani. Eu m-am uitat la el și acela eram eu! El stătea lângă un trunchi bătrân de copac.

Fiecare dintre voi care vânează veverițe știe, că puteți să frecați cu o bătă de un trunchi putred și apoi toate veverițele care sunt înăuntru sar afară. Eu am văzut că înăuntru era o veveriță, și m-am gândit: "Ce fel de veveriță este aceasta?" Eu am frecat. Când am făcut asta, m-am uitat încolo și m-am văzut la vârsta de 38 de ani.

Băiatul cel mic dispăruse. Eu frecam de trunchiul de copac, și din trunchiul gol a ieșit o veveriță mică afară. Era închisă la culoare, aproape neagră. Se părea că reflectă raze, avea ochi mici, rotunzi și strălucitori. Eu nu văzusem niciodată ceva mai urăcios. Arăta mai mult ca un viezure decât ca o veveriță. Mă privea direct în ochi. Eu mi-am deschis gura ca să spun ceva. Când am făcut asta, până am clipit a sărit în gura mea și s-a dus în stomac. M-a rupt aproape în bucăți. Când m-a părăsit viziunea și mi-am revenit, aveam mâinile ridicate și strigam: „O, Dumnezeuule, ai milă! Mă ucide!” Apoi am auzit de la capătul celălalt al camerei o voce: "Gândește-te: este lungă numai de șase țoli (15 cm)." Câți au auzit această relatare? Eu le-am povestit-o deseori oamenilor din capelă. Eu sufeream exact așa ca și mai înainte. În ziua următoare m-au consultat frații Mayo. Ei au spus: "Tatăl tău a fost irlandez; el a băut. Mama ta a fost pe jumătate indiană. Tu ești deci aproape jumătate de sânge. Tu ești un pachet de nervi și nu vei scăpa niciodată de aceasta. Altfel ești sănătos. Dar aceasta este ceva care vine din suflet și nu poate fi controlat." Ei au spus: "Dacă moare un astfel de om, ar putea să se facă o autopsie și nu s-ar găsi nimic, pentru că sufletul lui l-a părăsit." Se spunea: "Tu nu vei scăpa niciodată de aceasta."

Bătrânul meu doctor mi-a spus: „Și tatăl meu a avut aceasta; el a murit la 85 de ani sau 90, cam la vârsta aceasta. El a povestit: "Una sau două luni înainte de moartea lui l-am consultat. În toată viața lui o avea din când în când." El a spus: "Unii oameni care se enervează repede, au aceasta. Acest fel poate fi mortal pentru cineva. La unii este ca la femeile de vârstă medie: ei plâng. Cumva sunt abătuți. Mai demult era numită ‚melancolie'. Aceasta nu te părăsește." El a spus: "Dacă vine aceasta peste tine, atunci stomacul tău produce prea mult acid; atunci ești pur și simplu indispus." Eu am răspuns: "Dar eu nu fac nimic prin care aș putea cauza aceasta. Eu sunt fericit." El a răspuns: "Este corect. Omul nu o poate influența." Și el a spus: "Tu o vei avea întotdeauna." O, ce perspectivă fără elan!

Dar cuvintele: "Gândește-te, este lungă numai de șase țoli!" nu mă lăsau. Aceasta v-o poate confirma și soția mea iubită care șade acolo. An de an m-am gândit la aceasta.

Înainte de a merge ultima dată peste ocean, am fost acasă și m-am dus la vânătoare de veverițe. Când am sărit din mașina fratelui Banks Wood, care ascultă aici în seara această, și am început să urc muntele, era de parcă inima îmi sărea din piept. Eu l-am întrebat pe doctorul Sam Adair: "Din ce cauză vine aceasta?" El a spus: "Dacă ai asta încă o dată, atunci fă-ți o electrocardiogramă." Eu am răspuns: "În ordine."

După un an am avut-o din nou și am făcut o electrocardiogramă. Apoi el mi-a zis: "Cu inima ta este totul în ordine. Este numai nervozitatea ta." Atunci a început să fie mai rău. Un alt doctor cu care sunt prieten, a zis: "Aceasta este inima ta, băiatule. Fii mai bine atent." Aceasta a fost în anul în care i-am telefonat

fratelui Moore ca să roage pe altcineva să meargă să predice în locul meu. Eu eram chiar împreună cu fratele Fred la vânatoare de bivoli și puteam să merg mile întregi prin munți, cum am făcut-o de la 16 ani. Eu nu aveam deloc dureri. Când m-am întors, i-am povestit lui Sam. El a zis: "Dar totuși ceva nu este în ordine. Fii mai atent."

Apoi eu am văzut într-o viziune un doctor din vechime cu un stetoscop în mână. El stătea în ziua aceea în fața mea și a spus: "Să nu crezi că este inima ta, căci este stomacul tău." Eu m-am gândit: „De cuvântul acesta mă voi ține, căci a fost o viziune.” Înainte de-a merge în Africa, trebuia să primesc injecții. Trebuia să am unele injecții, pentru că este legal și obligatoriu. Când am primit aceste injecții, el a spus: "Eu nu pot să gădesc nimic ce nu ar fi în ordine la tine. Tensiunea ta este așa de bună de parcă ai avea 16 ani. Nu poate fi mai bine. Inima ta este destul de tare ca să poți ajunge până la o sută de ani. Plămâni și toate celelalte sunt în ordine. Tu nu ai nici zahăr sau altceva." Eu am spus: "Mulțumesc frumos." M-au consultat pentru că aveam nevoie de o adeverință pentru oficiul sanitar. Ei m-au întrebat: „Știți dacă sunteți bolnav sau nu?” Eu am răspuns: "Nu am nimic în afară de acid prea mult din stomacul meu." El a spus: „Eu vă voi explica ce este aceasta." Eu am spus: „O, m-au controlat. Eu am fost la frații Mayo." El a zis: "Dar așteptați un pic: câteodată un ulcer este așa de mic încât nu poate fi recunoscut printr-un lichid de contrast, și câteodată este așa de mare încât nu poate fi recunoscut pentru că pe imaginea radiografică se vede numai conturul. Un ulcer foarte mic nu se poate vedea, pentru că nu este destul de clar. Pot exista multe astfel de ulcere mici." El a mai spus: „Eu cunosc un doctor bătrân care a inventat nu demult un instrument. Veți fi anesteziat și este introdus un furtun prin esofag în stomac. Apoi se poate vedea într-adevăr în stomac ce nu este în ordine." El a mai zis: "Este de același fel ca d-voastră: este creștin. De ce nu mergeți la el?"

Eu mi-am notat numele lui: Dr. Van Rovensworth. Când m-am întors, m-am dus la doctorul acela bătrân. El este un om bătrân cumsecade și este originar de pe o insulă indoneză, colonie olandeză mai demult, dintr-o familie tradițională de misionari. El auzise deja de mine și a citit cartea mea. El mi-a strâns mâna și mi-a zis: "Frate Branham, mă bucur că pot să fac aceasta pentru tine. Eu îți spun ce trebuie să faci: în săptămâna viitoare mergi la spital, dar îmi telefonezi mai înainte." El a spus: "Eu trebuie să-ți fac o anestezie ușoară, după aceea vei dormi cinci minute."

Fiica mea cea mică a primit nu demult o anestezie pentru că i-a fost scoasă o măsea, la fel și fiica fratelui Norman. "Un somn de cinci minute" m-am gândit eu, "nu îmi va strica." Eu am fost de acord să mă consulte.

În dimineața următoare m-am ridicat din pat, m-am uitat împrejur și la celălalt capăt al patului: nevasta mea nu era încă trează. Eu am privit pe fereastră spre

munții mari Catalina care se pot vedea de acolo de unde locuim, și am privit încolo unde îngerul DOMNULUI mi-a pus sabia în mână, unde au apărut cei șapte îngeri cum ați văzut în poze; unde s-au întâmplat multe lucruri mari.

Pe când priveam așa, m-am văzut din nou la pomul cel bătrân unde a fost veverița. Eu m-am uitat mai bine și m-am gândit: "Aceasta este o scorbură de veveriță. Oare mai este acolo?" Când am frecat de trunchiul de copac, a ieșit afară și mai repede de o clipă a sărit pe mine. A fost veverița cea mai misterioasă pe care am văzut-o vreodată. Voi trebuie să cunoașteți slujba mea pentru a înțelege aceste simboluri. Dar ea a greșit gura mea, a lovit pieptul meu și a căzut jos. Când s-a întâmplat această, am auzit pe cineva spunând: "Du-te în munții Catalina." Eu m-am întors și am întrebat: "Meda! Ești trează, dragă?" Eu am trezit-o. Ea a întrebat: "Ce s-a întâmplat?" Era aproximativ ora cinci dimineața. Eu am spus: "Eu am privit afară și am văzut din nou veverița, dragă." "Care veveriță?" "Aceași pe care am văzut-o în clinica Mayo. Dar știi ceva? De data aceasta nu a reușit să între în gura mea, ci s-a lovit de pieptul meu." Eu am spus: "Slavă lui Dumnezeu! De când eram un băiat mi-am dorit să văd aceasta întâmplându-se. Încă înainte de a ști ce este o viziune, eu am zis întotdeauna că eu voi fi vindecat când o voi vedea. Căci tot ce zice El, așa va fi cu mine. Patruzeci de ani am așteptat și acum s-a întâmplat."

Eu am văzut viziunea scurt timp înainte de a merge în clinica Mayo, unde mi-au spus rezultatul. Mama mea este deja în slavă. Ea a fost o femeie deosebită. Ea a avut în viața ei trei sau patru vise care au fost întotdeauna corecte. Ea mi le povestea apoi, dar când începea să povestească, eu spuneam: "Oprește-te, mamă. Eu îți voi spune restul visului." Dacă îmi povestește cineva un vis pe care trebuie să-l tălmăcesc, atunci nu mi se spune exact cum a fost. Dar eu îl văd apoi încă o dată - eu văd exact ce ați visat. Apoi El îmi zice ce înseamnă. Voi nu trebuie să îmi povestiți visul, El însuși mi-l arată. Când îl văd eu, atunci pot să spun: "Tu nu mi-ai spus asta și cealaltă." Dumnezeu care poate tălmăci visul, îl poate și arăta. El poate arăta un vis, și El îl poate tălmăci. Nu este un astfel de caz și în Biblie? Eu mă gândesc acum la aceasta. A fost la Daniel sau la Iosif? În orice caz este scris în Biblie. Chiar acum mi-am amintit că acolo scrie: "Dar dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui..." Asta a spus împăratul Nebucadnețar. Așa este. Vrajitorii au spus: "Povestește-ne visul." El a răspuns: "Nu îl mai știu." Așa este; eu m-am gândit acum la aceasta. Când am venit odată acasă, mama mea mi-a zis: "Billy, vino aici și așează-te," și a continuat: "Eu am avut un vis curios. Eu am visat că tu erai bolnav și aproape pe moarte. Ca întotdeauna a fost suferința ta de stomac." Cât de des mi-a făcut mâncare dietetică! Ea a povestit: "Tu construiai pe un munte o casă. Eu am văzut cum au venit șase porumbei albi din cer. Ei gângureau, au format litera 'S' și s-au așezat pe pieptul tău. Tu te uitai la ei și cel din față încerca

să-ți spună ceva. Erau porumbei sclipitori de albi. Ei și-au pus capetele pe pieptul tău și gângureau. Eu nu puteam înțelege. Ei gângureau pur și simplu."

Eu am spus: „O, eu văd! Slavă DOMNULUI! Ei au format din nou litera ‚S‘, s-au înălțat gângurind spre cer și s-au întors acasă." Animalul cel mic pe care îl văzusem eu, era lung de șase țoli. Numărul porumbeilor pe care i-a văzut mama mea, era șase. Numărul șase este incomplet. El este pentru omenire, suferință. A venit mereu. Eu știam că într-o zi voi vedea al șaptelea.

După ce am văzut viziunea în dimineața aceea, m-am ridicat. Eu l-am ascultat pe DOMNUL. Eu l-am dus pe fiul meu Iosif la școală, care ascultă acum în Tucson. Eu l-am dus deci la școală și i-am spus lui Meda că nu știu când mă voi întoarce.

Eu m-am dus până la poalele muntelui Catalina și m-am urcat până la locul în care îngerul DOMNULUI mi-a pus sabia în mână. Era încă devreme și eu am urcat muntele. În loc să merg pe calea obișnuită spre vârf, unde sunt mulți șerpi și scorpioni - voi știți cum este în Arizona - am cotit-o la dreapta, pentru că ceva îmi spunea: "Mergi la dreapta." Eu am ocolit stâncile cele mari care sunt mult mai mari decât această clădire și am vrut să merg sus de tot unde rareori ajunge cineva. Cam pe la ora 11 am ajuns la un golf. El se află lângă o cărare abruptă. Eu îmi dezbrăcasem cămașa și aveam pălăria în mână, căci eram ud de transpirație. Când m-am apropiat de acest golf mic, am simțit prezența DOMNULUI. Cu palma în mână m-am uitat împrejur și mă gândeam: "El este aici undeva. Eu știu că El este aici." Eu mă gândeam: "Despre ce este vorba?", am mai făcut câțiva pași și am spus: "DOAMNE, Tu ești aici undeva."

Eu am privit spre cărare și acolo era o veveriță. Ea a vrut să sară pe ceva, dar a greșit și a sărit într-un cactus. Capul ei, pieptul și stomacul ei erau străpunse; era moartă. Această veveriță misterioasă a greșit gura mea și a sărit în cactus. Vocea DOMNULUI a spus: "Dușmanul tău este mort." Eu stăteam acolo și tremuram. Normal ar fi trebuit să fi fost deja mâncată de corbi. Câteva zile mai târziu am ucis un șarpe. El a fost numai o jumătate de oră pe drum. Acolo sus zboară mereu vulturi și ciori. Ei o iau imediat. Câteva zile mai târziu am ucis șarpele de mărgean; acesta este cel mai periculos pe care îl avem, și l-am lăsat acolo. La întoarcere am vrut să-l iau cu mine pentru a-l arăta, dar corbii și ciorile care au zburat pe deasupra îl luaseră deja. Dar veverița era acolo deja de două zile, și anume de când am avut viziunea. Eu cred că a fost sâmbăta, și luni m-am dus sus. Ea era acolo și era moartă. Eu am întors-o cu pantoful meu.

Eu m-am dus înapoi și m-am așezat din nou, am plâns un timp și m-am rugat în timp ce mă uitam în jos spre Tucson, care era la câteva mile sub mine. Mai târziu am mers din nou la locul acela - ea mai era încă acolo. Când m-am întors înapoi în peșteră, Duhul lui Dumnezeu a venit din nou peste mine. Eu m-am dus încă o

dată acolo și am coborât muntele. Când am venit acasă, i-am spus soției mele: "Dragă, eu nu știu cum, dar eu voi scăpa de aceasta." Când m-a consultat dr. Rovensworth, el a zis: "Este imposibil să devii sănătos." El mi-a dat injecția pentotal care ar fi trebuit să mă amorțească pentru cinci minute, și eu am dormit zece ore. Lucrurile acestea, chiar și numai o aspirină, mă dezechilibrează. El mi-a dat injecția și mi-a introdus un furtun. După ce mi-am revenit în dimineața următoare, el a zis: "Reverend, nu îmi este ușor să-ți spun, dar pereții stomacului tău sunt întăriți, uscați." Eu nu cunoșteam înainte denumirea, dar el a folosit numele "gastrită". Eu m-am uitat în lexicon și acolo stătea: ceva care este uscat. El a spus: "De asta nu vei scăpa. Tu o vei avea întotdeauna." Eu aș fi fost foarte descurajat, dacă DOMNUL nu mi-ar fi arătat viziunea.

În ziua următoare ceva a vorbit: "Du-te înapoi în munți." În loc să mă duc pe drumul obișnuit în sus, am fost condus în ziua aceea pe un altul. Eu stăteam acolo și dintr-o dată am văzut al șaptelea porumbel stând în fața mea. El mă privea. Eu mi-am frecat ochii și am spus: "Sigur este o viziune. Cu siguranță." Eu iarăși am privit și am spus: "Porumbel mic, de unde vii?" El era așa de frumos și de alb, încât ar fi putut fi un porumbel de casă. Dar el era acolo afară în pustie. Dumnezeu Atotputernic, care L-a înviat pe Isus Hristos din morți, al cărui slujitor sunt eu și al cărui Cuvânt este deschis aici în fața mea, știe că eu spun adevărul și nu mint." Acolo era porumbelul și mă privea. Eu mă plimbam și mă gândeam: "Aceasta este sigur o viziune." Eu mi-am întors capul și m-am uitat înapoi: el mai era acolo. El avea aripi albi că zăpada - așa de albe cum numai zăpada putea fi - picioare galbene și un cioc galben. El ședea acolo și mă privea. El privea spre vest. Eu am mers în jurul lui, dar nu l-aș fi atins. Apoi m-am dus mai departe pe cărare și am privit înapoi. El tot mai era acolo și mă privea.

Frate, ca fiu al lui Avraam, eu nu privesc la ceea ce mi-a spus doctorul. Eu totuși voi fi sănătos.

În a treia zi m-am întors. Eu mă urcasem sus. Mulți dintre voi știu despre viziunea despre căpetenia indienilor, care călărea spre vest. Atenția mea a fost atrasă prin ceva spre o stâncă mare. Era pe la amiază. Se spunea: "Puneți mâinile pe ea și roagă-te." Dumnezeu din cer știe că acesta este adevărul.

Eu mi-am pus mâinile pe stâncă, am privit spre cer și am început să mă rog. Apoi am auzit o voce care venea din vârful stâncii: "De ce te sprijini cu pieptul tău - cu inima ta?" Eu m-am retras apoi. Umerii mei, partea superioară a corpului meu era gol. Era fierbinte. Eu m-am uitat încolo. În stâncă stăteau cuvintele "vulturul alb". Exact așa a fost spus în viziune, și anume că următorul mesaj va veni prin aceasta.

Eu eram așa de impresionat, încât am fugit acasă, imediat în ziua următoare mi-am luat aparatul de fotografiat, m-am dus înapoi și am fotografiat. În stâncă mai

era scris: "vulturul alb." Eu o știu oarecum. Eu vă spun înainte de a se întâmpla. Fără îndoială doctorul este un medic bun. Eu îl consider un om cumsecade. Dar eu știu că voi scăpa de aceasta. Este rezolvat! S-a întâmplat! Eu voi fi sănătos. Eu m-am gândit la cântarea pe care a cântat-o Ernie acum câteva minute "Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada". Cum era melodia? Ernie, vrei să dai tonul?

*Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada
trimite Dumnezeu dragostea Lui curată, minunată,
ca semn de sus,
pe aripile unui porumbel.*

După câte știu, Ernie a cântat două strofe. Eu vă voi da a treia:

*Deși eu am suferit în multe feluri,
am cerut vindecarea ziua și noaptea,
crediința nu a fost uitată,
Tatăl de sus s-a gândit la ea.
El mi-a dat semnul Lui
pe aripile unui porumbel.*

Scumpe Dumnezeule, eu îți mulțumesc pentru aceste lucruri, Tată. Tu i-ai dat lui Noe un semn; Tu i-ai dat lumii un semn; Tu mi-ai dat mie un semn. În ziua următoare am văzut zburând un vultur. O, Dumnezeule, acum vine un mesaj. Eu mă rog, Dumnezeule, ca porumbelul ceresc să ne conducă. Admite, DOAMNE. El m-a condus la o credință pe care nu am avut-o niciodată până acum. Eu știu, o Dumnezeule, eu știu că totul va fi bine, de aceea eu îți mulțumesc Ție, Tată.

DOAMNE, trimite în seara aceasta mesajul tău din nou pe aripile porumbelului Cuvântului. Dăruiește-ne, scumpe Tată ceresc. Fie ca porumbelul tău mare al credinței să cadă în fiecare inimă în seara aceasta, oricine vine peste această platformă și în toți care sunt adunați în toată țara, și dăruiește-le credința pentru vindecarea lor, DOAMNE. Gândiți-vă, că Dumnezeu nu se uită la fața omului. El i-a trimis lui Noe un mesaj; El i-a trimis lui Ioan; El mi-a trimis mie și poate trimite și altora.

Eu mă rog ca porumbelul să zboare în fiecare inimă, DOAMNE, și cu ciocul lui auriu să șoptească: "Prin rănilor Mele, prin loviturile Mele tu ești vindecat." O, Dumnezeule, dăruiește-ne iertarea greșelilor și păcatelor noastre și bolile noastre să fie vindecate. Este în mâinile Tale, Tată. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Țineți capetele voastre încă puțin aplegate:

Câți sunt aici care pot să spună și vor să o facă: "Frate Branham, eu am fost toată viața mea pe dos. Eu am vrut să-L slujesc lui Dumnezeu. Dar în seara aceasta sunt pregătit să mă predau. Te rog DOAMNE, ca în seara aceasta

porumbelul să zboare în inima mea. Eu pot să simt cum își mișcă aripile și cum intră acum înăuntru."? Ridicați mâinile voastre, va rog. Aici în publicul vizibil, în toată clădirea se întâmplă.

Ridicați și voi mâinile din toată țara, în adunarea fratelui Hunt și fratelui Coleman, fratelui Leo, acolo în Tucson, în capela Branham și pe coasta de vest, și mărturisiți prin aceasta: "Eu vreau ca porumbelul să vină în inima mea în seara aceasta și să-mi aducă scumpa dragoste divină pe aripile albe ca zăpada ale unui porumbel - ale Duhului Sfânt. Adu-mi-o în seara aceasta, DOAMNE, și pune-mi credința în inima mea, căci am nevoie."

În Numele lui Isus Hristos Te rog, O, Dumnezeu: iartă-ne păcatele noastre. Porumbelul rănit a dat mesajul "S-a isprăvit", O, Dumnezeu. Asta credem noi. Dă-ne încredere ca să credem aceasta. Pentru aceasta ne rugăm noi în Numele lui Isus. Amin.

Pe aripile unui porumbel alb că zăpada ...

De unde a venit acest porumbel? Eu nu știu. El nu putea fi acolo în pustiu. Nu, nu. El nu putea fi acolo. De ce era El alb? Tatăl ceresc știe că a fost așa de alb ca și cămașa mea. Acolo era el.

Pe aripile unui porumbel alb că zăpada ...

Nu va face aceasta smeriți? Noi vrem să ne dăm mâinile unii altora și să cântăm încă o dată.

(Fratele Branham cântă.)

Noi vrem să ne ridicăm capetele spre El și să cântăm încă o dată.

(Fratele Branham cântă.)

De ce m-a vindecat acum pe mine, un bărbat bătrân care a suferit toată viața? Eu cred că voi umbla încă o dată pe această cărare. Eu trebuie să aduc un mesaj. În seara aceasta îi spun Tatălui meu: "DOAMNE, slujitorul Tău stă în slujbă la dispoziție.", cum a văzut nu demult Junior Jackson în visul său, că porumbeii au intrat pe fereastră. Eu sunt pregătit. Amin.

(Fratele Branham cântă.)

Să credem că El lucrează acum printre ascultători.

(Fratele Branham cântă.)

Voi toți, care sunteți pe partea aceasta și aveți bilete de rugăciune, veniți în față prin coridorul acesta.

(Fratele Branham cântă.)

Voi din partea aceasta, mergeți în coridorul din stânga, dacă aveți un bilet de rugăciune.

(Fratele Branham cântă.)

De unde a venit porumbelul acolo în pustie? Eu vreau să spun următoarele: Dumnezeu a văzut că Avraam a avut nevoie de berbec ca semn. El este Iehova-Jireh - "DOMNUL, care poate să se îngrijească de o jertfă." Gândiți-vă numai, același Dumnezeu a trimis prin aceeași inspirație porumbelul la același fel de oameni. El mai este încă Dumnezeu - Iehova-Jireh care se poate îngriji de tot ce are el nevoie.

Nu vreți acum, în timp ce veniți în acest rând de rugăciune, să-L rugați pe Dumnezeu ca El să se îngrijească ca voi să primiți credința în inimă pe aripile porumbelului Duhului Sfânt - credința că voi veți fi vindecați?

Eu vreau ca ei toți să vină. Eu mă rog pentru aceasta. Fratele Brown este pe locul lui. Frate Jack, ce spui tu? Bine. Acei care s-au așezat aici, vin mai întâi. Apoi vine partea aceasta. Acei din partea din spate îi urmează, și restul vine după aceea. Pentru ei toți trebuie să ne rugăm.

Eu sunt sigur că nu ne vom grăbi, ci vrem să ne luăm timp ca noi să ne rugăm pentru fiecare în parte. Eu am scurtat mesajul meu ca să pot avea acest rând de rugăciune. Voi ați observat aceasta. Acest rând de rugăciune este un "rând de amintire", în amintirea timpului când soțiile fraților Jack Moore și Young Brown i-au lăsat să vină cu mine în California și prin toată Arizona, prin pustiu, și ne-am rugat pentru bolnavi.

Știți voi, că astăzi mai trăiesc oameni care au fost atunci pe moarte? Ei mai trăiesc încă pentru că noi am fost în acțiune. Ce s-a întâmplat prin aceasta? A cauzat că în fiecare biserică din toată țara au avut loc vindecări; acum chiar și printre presbiterieni și alții. A închis gura lor, căci numai Dumnezeu putea unge pe cineva care era în stare să-L ucidă pe Goliat. Prin aceasta s-a arătat că este posibil, și ceilalți au primit curaj și au înaintat. Așa este. Se poate întâmpla încă o dată, căci El mai trimite încă dragostea Lui pe aripile unui porumbel.

Creștini, eu vreau că voi să ascultați. Dacă eu v-aș povesti toate lucrurile supranaturale pe care le-am trăit în ultimii trei ani cel puțin, atunci aș mai sta și sămbăta viitoare aici și v-aș relata. Eu nu vorbesc prea mult despre acestea, căci se aude aproape imposibil, dar eu vă spun adevărul. Așa este. Noi trăim sub conducerea marelui, puternicului Iehova, același care a fost împreună cu proorocii Vechiului Testament și este acum cu Biserica Nouului Testament. El este astăzi aici și ia o Mireasă dintre națiuni din pricina Numelui Său. Credeți! Puteți crede, oameni? Dacă n-ați crezut vreodată, atunci credeți acum. Eu vreau să o faceți. Noi nu știm ce se mai întâmplă în seara această. Noi nu știm ce se va întâmpla. Noi suntem într-o așteptare mare.

Eu mă rog în Numele DOMNULUI Isus ca slujitorul Lui. Eu știu că într-o astfel de adunare este totul posibil. Dar dacă voi îmi dați crezare ca slujitor al Lui, și mai este cea mai mică îndoială sau păcat - păcat este îndoială, necredință - dacă

mai este un pic din aceasta în inima voastră, atunci rugați-L pe Tatăl să o ia acum. Atunci voi veniți cu credință adevărată. Punerea mâinilor mele nu vă va ajuta, numai dacă s-a întâmplat înainte în voi. Dar când se va întâmpla, ea va fi aprinsă și voi sunteți vindecați. Așa este. Atunci voi veți ști că sunteți vindecați. Voi veți crede.

Acum mă voi ruga pentru fiecare dintre voi. În timp ce se întâmplă aceasta, puneți-vă unii altora mâinile și rugați-vă pentru persoana respectivă. Apoi veniți în rândul de rugăciune. Puneți acum mâinile pe cineva care este deja în rândul de rugăciune.

Scumpe Dumnezeule, eu nu știu cum să spun altfel aceste lucruri, DOAMNE. Eu știu numai că trebuie să spun adevărul. Tu ești în seara aceasta martorul meu că spun adevărul. Credința mea, DOAMNE, este unica mea vindecare în viitor. Eu nu știu când, eu nu știu cum, eu nu înțeleg; dar eu cred, DOAMNE, că eu am primit semnul de sus. Al șaptelea porumbel a venit în sfârșit; al șaptelea țol cum a fost arătat la animal, este sfârșit în curând. Este trecut.

O, Dumnezeule, eu vreau să-i slujesc poporului Tău. De aceea eu Te rog, O, Dumnezeule, ca Tu să ne ungi în seara aceasta în așa fel, încât indiferent peste cine punem mâinile, să fie vindecat; nu pentru că suntem noi, ci pentru că urmăm porunca Ta. Tu ai spus: "Aceste semne vor urma celor care vor crede." DOAMNE, ajută-mi să cred, și ajută-le ca inima lor să fie un teren roditor pentru credința lor. Fie ca toți bolnavii și suferinzii care sunt în această clădire și în întreaga țară și vor să urmeze această poruncă, să fie vindecați. Te rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aveți credință. Rugați-vă toți împreună cu noi. Acesta nu este un rând de rugăciune cu darul deosebirii. Depresie, frica - eu știu ce înseamnă aceasta. Această femeie săracă nu a avut niciodată liniște în viață. Este același lucru care nu o lasă să doarmă, o face nervoasă și obosită. Scumpe Dumnezeule, depune mărturie pentru mine, DOAMNE, că eu am spus adevărul. Cum simt eu împreună cu această femeie mică! Eu mă rog, o, Dumnezeule, ca Tu să-i trimiți în seara aceasta raza de credință de sus, ca ea să știe că Tu ești dator față de Cuvântul Tău și Te ții de fiecare cuvânt. Dumnezeul cerului să ia această frică de pe sora mea. Eu Te ascult pe Tine punând mâinile peste ea și blestemând această boală. În Numele lui Isus Hristos să iasă afară din ea. Amin.

Privește soră, dacă tu mă crezi, atunci poți să faci un început nou prin cruce. Tăgăduiește din seara aceasta că o ai. Mergi și spune: "Eu nu o mai am," atunci te va părăsi.

Sora noastră Palmer este soția unui prieten scump, un predicator din Georgia sau Alabama - din Georgia. Ei au venit la capelă când am predicat acolo. Ei au călătorit 1500 de mile pentru a fi la o adunare. La aceasta fratele Palmer, fiul lor, a

pierdut controlul asupra mașinii într-o curbă, și au avut un accident mare. Ea suferă. Noi vrem să ne rugăm pentru ea: Scumpe Dumnezeule, eliberează nevasta slujitorului Tău credincios, adevărat în Hristos. Eu mă rog, o, Dumnezeule, în timp ce îmi pun mâinile peste ea împreună cu fratele meu Jack Moore, ca Tu să o vindeci și să o faci sănătoasă. În Numele lui Isus. Amin.

Piciorul tău drept este lovit, și tu vii pentru fiul tău. Băiatul este paralizat. El are o rană la stomac și la spate. Noi vrem să ne rugăm: Scumpe Dumnezeule, fie ca porumbelul alb ca zăpada să vină acum în inima lui. "El a fost rănit pentru fărădelegile noastre și bătut pentru vinovăția noastră. Prin rănilor Lui suntem vindecați." Eu mă rog ca aceasta să se întâmple cu fratele nostru și cu fiul său. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

El are dureri mari de cap și o suferință la picior care îl deranjează la lucru. Scumpe Dumnezeule, trimite acestui bărbat binecuvântarea Ta vindecătoare, în timp ce noi ca slujitori ai lui Dumnezeu ne punem mâinile peste el. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ea are o boala de femei și vrea botezul cu Duhul Sfânt. Scumpe Dumnezeule, eu aduc această rugăciune a credinței pentru această doamnă înaintea Ta: boala aceasta de femei să plece și fie ca botezul Duhului Sfânt să vină peste ea pe aripile unui porumbel. În Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

El are o tumoare la ochi și este aici pentru soția lui iubită. Scumpe Dumnezeule, Tu cunoști inimile oamenilor. Eu Te rog în Numele lui Isus, Tată, rezolvă cazul acesta pentru care Te roagă fratele. În ascultare față de Cuvântul Tău noi punem mâinile peste el. În Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Ea are o tumoare pe partea stângă; și vocea ei nu este în ordine. Scumpe Isuse, eu Te rog să o vindeci pe sora aceasta. În Numele lui Isus ne punem mâinile peste ea ca să fie vindecată. Amin, Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea.

Săracă soră, eu văd problema ta: tu ai un organ inflamă, ceva la plămâni și la vezică; în afară de această mai ai un os scrântit. O, Dumnezeule și Tată, vindecă această femeie scumpă. DOAMNE, eu mă rog în timp ce îmi pun mâinile peste ea. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. În felul acesta se întâmplă.

Puteți să auziți prin microfon? Poate este aici tehnicianul care îl poate instala mai tare, pentru ca ascultătorii să audă mărturia și ceea ce spun când trec pe aici. Rugați-vă când auziți. Când încep să mă rog, atunci rugați-vă cu mine.

Scumpe Dumnezeule, eu mă rog pentru sora de aici, că Tu să o vindeci, scumpe Dumnezeu. Noi facem aceasta, pentru că este porunca Ta. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Scumpe Dumnezeule, Tu auzi mărturia, Tu auzi ce i-a făcut vrăjmașul. Noi vrem să-l biruim pe vrăjmaș cu Numele Isus; El este deja biruit, căci porumbelul a căzut rănit și lovit pe terenul casei lui Dumnezeu cu mesajul: "S-a isprăvit." Admite. Fie că ei să creadă, Tată. În Numele lui Isus.

Scumpe Dumnezeule, eu mă rog ca Tu să vindeci pe sora noastră aici. Fie ca porumbelul lui Dumnezeu să depună mărturie în seara aceasta, că El a făcut-o pentru ea, ca ea să devină sănătoasă. În Numele lui Isus. Amin.

Scumpe Dumnezeule, eu pun mâinile peste fratele care stă aici. Credința lui a fost de-ajuns ca să vină până aici, DOAMNE. Fie ca El să primească acum vindecarea și să meargă sănătos la locul lui. În Numele lui Isus. Scumpe Dumnezeule, eu mă rog pentru fratele nostru și pun mâinile peste el. Ajută, scumpe Dumnezeule, ca să vină acum credința divină în El și să fie așa ca la Avraam, care a considerat tot ce nu era împlinit încă de parcă ar fi fost deja împlinit, pentru că Dumnezeu a dat făgăduința. În Numele lui Isus. Amin.

Scumpe Dumnezeule, Tu ești singurul care poate lua o hotărâre adevărată. Eu mă rog, scumpe Dumnezeule, ca această doamnă tânără să primească pentru ce se roagă. În Numele lui Isus Hristos. Amin. Scumpe Dumnezeule, în ascultare față de ceea ce ai spus Tu, pun mâinile peste această soră. Aceasta ne aduce în timpul de mai demult, DOAMNE, pe când mai aveam astfel de rânduri de rugăciuni. Noi știm ce s-a întâmplat atunci. Noi știm că Tu ești și astăzi același Dumnezeu, dacă oamenii mai au și astăzi aceeași credință. Eu mă rog în Numele lui Isus pentru vindecarea sorei noastre. Amin.

Scumpe Dumnezeule, eu pun mâinile peste fratele de aici și mă rog pentru vindecarea lui. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tată, în seara aceasta Ți-o aduc pe sora noastră punând mâinile peste ea pentru mărturia că eu sunt martorul puterii Tale, ca martorul vedeniilor Tale, al Cuvântului Tău și ca martor că Tu ești Dumnezeu. Eu pun mâinile peste ea în ascultare față de Cuvântul Dumnezeului meu și mă rog pentru vindecarea ei. Amin.

Scumpe Dumnezeule, tot așa îmi pun mâinile peste fratele meu ca martor al puterii tale. Eu mă rog pentru vindecarea în Numele lui Isus Hristos. Amin. (Pe bandă este un loc liber.)

Ea a spus: "Vindecătorul". Se spune că un cizmar din Arkansas a fost vindecat în dimineața aceea. Voi cunoașteți povestea. Ea putea fi auzită la radio. Se spunea că eu sunt un hulitor. Eu am întrebat: "Crezi tu că acesta este adevărul?"

Ea a spus: "Da, asta cred."

Eu am întrebat: "Crezi tu că Dumnezeu mai face și astăzi așa ceva?" Ea a răspuns: "Stimate domn, eu am ascultat programul religios. Eu sunt o creștină. Eu am ascultat acest program și eu am auzit și bărbatul, cizmarul orb, care a fost

vindecat în dimineața aceea. O biserică după alta l-au dat afară pentru că a devenit prea zgomotos. El a fugit încolo și înapoi prin biserică cu pălăria pe toiajul lui care îl învârtea. În tot orașul se putea auzi cum striga: „Eu sunt vindecat! Eu sunt vindecat!” Un cizmar orb!

Eu am întrebat: "Crezi tu asta?"

Ea stătea acolo. Începuse să plouă un pic. Ea a spus: "Dacă poți să mă aduci la el, atunci îl voi găsi pe Tatăl meu."

Eu mă simțeam așa ca acum și am spus: "Poate mă caută pe mine." Ea m-a prins de haină și a zis: "Ești tu vindecătorul?"

"Nu, soră," am răspuns eu, "dar eu sunt fratele Branham."

Apoi ea a zis: "Ai milă.", și eu m-am gândit la cântarea săracei, oarbei Fanny Crosby: "Deoarece Tu le-ai arătat harul altora, nu trece pe lângă mine." Vedeți, El a vindecat pe unul, deci El putea să o vindece și pe ea. Eu mi-am pus mâinile peste ochii ei și am spus: "Scumpe Isuse, în ziua aceea ai purtat crucea veche pe stradă în jos. Sângele curgea peste umerii Lui; trupul Tău slab a slăbit sub povară. Apoi a trecut pe acolo cineva de culoare cu numele Simon din Cirene, care a luat crucea și Ți-a ajutat să o porți. Eu sunt sigur că îți mai amintești, Tată. Aici este unul din urmașii lui și se împiedică prin întuneric. Eu sunt sigur că Tu înțelegi."

Apoi ea a strigat: "Slavă lui Dumnezeu! Eu pot să văd!" Eu am întrebat: "Poți într-adevăr să vezi?"

Ea a răspuns: "Bineînțeles!"

Eu am spus: "Numără lămpile." Ea le-a numărat. Eu am întrebat: "Ce culoare are costumul meu?"

Ea a răspuns: "Tu porți un costum gri și o cravată galbenă." Asta era! Ea putea vedea. O, Dumnezeu respectă smerenia:

Aceasta este ceea ce va realiza biruința în dragostea divină.

Scumpe Dumnezeule, ai milă și vindecă pe sora mea, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Scumpe Dumnezeule, eu iau mâna aceasta slăbită și zbârcită. Numai Tu știi ce a suferit. Eu mă rog scumpe Dumnezeule, ca această mână pe care o țin într-a mea, să ia același lucru ca atunci Simon care a spus: "*DOAMNE, acum slobozește-l în pace pe slujitorul Tău, căci ochii mei au văzut mântuirea Ta.*" Fie ca mântuirea Ta să vină acum peste ea, DOAMNE și să o facă sănătoasă în Numele lui Isus. Amin.

(Pe bandă este un loc liber.)

La judecată Isus Hristos a fost acuzat de domnul necredință. Va amintiți de predica "Procesul de judecată"? Acolo erau avocați care toți reprezentau pe

bineva. Și procurorul era acolo: Satana. El a ridicat acuzația și a adus procesul în desfășurare. Domnul îndoială s-a ridicat și a zis: "Eu am auzit cum un predicator a spus: 'Ungeți bolnavii cu untdelemn, căci așa este scris în Biblie.' Am fost uns cu untdelemn, dar nu am fost vindecat! Un altul a spus: 'Puneți mâinile peste bolnavi, apoi vor fi sănătoși!' " El vroia să-L acuze.

Apoi a venit un alt martor și a zis: "Acum șase luni mi s-au pus mâinile peste mine, și Cuvântul Tău spune: 'Ei vor pune mâinile peste bolnavi și se vor însănătoși!' Mie mi-a pus mâinile un slujitor uns de-al Tău și eu nu m-am vindecat. Tu ești un înșelător; Cuvântul Tău nu este așa cum se spune."

Apoi s-a ridicat un martor adevărat care a spus: "Cuvântul Său este adevărat. El nu a spus când o va face, El a spus: 'Aceste semne îi vor urma pe cei care vor crede: se vor pune mâinile peste bolnavi, și El vor deveni sănătoși!' El a spus: 'Ei vor deveni sănătoși!' Dacă este o minune spontană care se întâmplă sau dacă El vrea mai întâi să vadă ascultarea fiecăruia, asta decide El. Dar dacă persoana crede, atunci nu este important cât durează. El i-a zis lui Avraam: 'Tu vei avea un fiu cu Sara.' A durat 25 de ani până când a venit copilul. El i-a spus lui Noe că va ploua. Noe a construit arca mulți, mulți ani înainte de a veni potopul, dar El știa că va ploua. Biblia spune: 'Rugăciunea credinței îl va salva pe bolnav, și DOMNUL îl va vindeca.' Când va fi, asta El nu a zis. Dumnezeu este neprihănit; El este sincer. Citiți exact ce spune Cuvântul Lui!"

Asta am făcut în seara aceasta: eu am pus mâinile peste bolnavi și eu cred că fiecare din ei va fi vindecat. Eu cred aceasta despre toți. Credeți la fel? Credeți acum pentru acești oameni suferinzi.

Aici este o doamnă pe care cred că o cunosc. Eu m-am rugat pentru ea aseară în rândul de rugăciune. Cum se numește? Chambers - Chambless. Dacă ar fi decurs normal viața acestei femei, atunci nu ar suferi. Ea a fost sigur o femeie frumoasă. Ea șade acum acolo și tremură. Fata are un duh bun. Dar ea șade acolo și tremură. O, mi se rupe inima. Cum mi-aș dori să fie ajutată!

Aici șade o femeie care are un bebeluș. Limba lui este afară și micuțul trup suferă. Cum aș simți dacă ar fi micuțul meu Iosif? Sau dacă ar fi nepotul meu Paul? Ce ar fi dacă ar fi Rebekah care șade acum acolo în spate, sau Sara? Cum aș simți dacă acest bărbat tânăr ar fi Billy Paul sau această doamnă în vârstă ar fi mama mea? Gândiți-vă: este copilul cuiva, sora cuiva, fiică sau fiu. Eu sunt fratele ei. El este Mântuitorul nostru. Tot ce pot să fac este să intervin cu credința mea pentru ea. Mai mult nu pot să fac.

DOMNUL îmi poate arăta o vedenie. El mi-ar putea spune ce este cu fiecare din ei. Eu pot să dovedesc, voi știți asta. Dar prin aceasta ei nu vor fi vindecați. Aceasta nu îi vindeca, nu. Trebuie să vină ceva în ei.

Eu aş putea merge acolo şi să vă botez în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Dar prin aceasta nu vă vor fi iertate păcatele. Nu, nu! Eu nu cred într-un botez cu apă în Numele Isus Hristos pentru înnoire. Eu cred că înnoirea vine prin sânge; nu prin apă. Dar vedeţi, eu aş putea să botez şi să botez, dar eu v-aş scufunda numai ca păcătoşi uscaţi şi v-aş ridica uzi. Fie doar dacă v-aţi pocăit. Pocăiţi-vă şi fiecare să fie apoi botezat în Numele lui Isus Hristos. Prin aceasta mă deosebesc eu de mişcarea unitariană. Nu prin botez are loc înnoirea. Eu cred că sângele curăţă, nu apa. Pocăiţi-vă mai întâi şi lăsaţi-vă botezaţi în Numele lui Isus Hristos.

Eu voi cobori de pe platformă ca să mă rog. Aceşti oameni vă stau aşa de aproape ca şi mie - poate mult mai aproape ca mie. Noi vrem să ne unim, mâinile voastre şi mâinile mele, pentru ca mâinile DOMNULUI Isus să vină jos şi să se pună peste aceşti oameni paralizaţi. Vreţi să vă rugaţi cu mine?

(Pe banda este un loc liber.)

Batistele pentru bolnavi şi suferinzi puteţi să le luaţi după adunare. Vreţi să mă ajutaţi acum să mă rog pentru Ei ?

Dumnezeu, DOMNUL nostru, noi îţi mulţumim pentru ceea ce ai făcut în seara aceasta. Noi îţi mulţumim deja dinainte pentru vindecarea fiecărei persoane care trece prin rândul de rugăciune. Scumpe Dumnezeule, eu mă rog peste aceste batiste. Poate sunt pentru cineva care nu a putut să vină la adunare, şi dragii lor le-au adus. Biblia ne spune că au fost luate batiste, şorturi de pe Pavel şi au fost puse peste bolnavi. Atunci ei au trăit în prezenţa Ta, ei Te-au văzut pe stradă, ei Te vedeau în adunările lor, şi au văzut că Duhul Tău era în acelaşi fel peste Pavel. Ei ştiau că nu era omul, ci era Duhul Tău care stăpânea viaţa lui, căci noi recunoaştem că Pavel a făcut aceleaşi lucruri pe care le-ai făcut Tu.

DOAMNE, oamenii au văzut în zilele acestea că acelaşi Dumnezeu trăieşte în Biserica Lui, în poporul Lui. Ei au adus aceste batiste pentru a le lua de aici la rudele lor. Dăruieşte, O, Dumnezeule, ca fiecare din ei să fie vindecat, aşa cum vrei Tu. Noi nu Te rugăm să se întâmple ceva anumit într-un fel anume; noi ne rugăm simplu: vindecă-i cum îţi place Ție, Tată. Spre slava lui Dumnezeu eu mă rog această rugăciune a credinţei. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu am avut un timp minunat în prezenţa voastră şi prin credinţa voastră în Isus Hristos. mă voi gândi mult timp la această adunare din cauza lucrurilor pe care le-am găsit aici: dragoste, lucrare împreună, părtăşie. Fie ca Dumnezeul cerului să vă conducă până ne vom revedea. El, cel care lasă să strălucească stelele noaptea, să vă lumineze cărarea cu steaua din Betleem şi să vă conducă la o viaţă predată în Cuvântul Lui, este rugăciunea mea.

La revedere! La revedere!

Aici pe pământ sau acolo în lumină.

La revedere! La revedere

Păzitorul nostru nu doarme.

Să ne ridicăm și să cântăm: "Credința mea Te urmează". Eu voi schimba o strofă. Eu cred că aceasta este bine.

Credința mea Te urmează,

O, Mielule de pe Golgota,

Tu Fiul lui Dumnezeu!

Ah, ascultă strigătul meu,

Eliberează-mă de păcate,

ca să fiu al Tău,

Răsplata pentru dureri.

Noi vrem să ne dăm mâinile unii altora și să cântăm:

(Fratele Branham cântă.)

Voi vă simțiți mai bine, nu-i așa?

(Fratele Branham cântă.)

Acesta a fost mesajul de încheiere în această campanie.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada ...

Aplecați-vă capetele. Eu sunt sigur că voi îl veți auzi și în zgomotul roților și al motorului când veți merge acasă.

Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada ...

Noi ne lăsăm capetele aplecate. Eu vă predau acum fratelui vostru Noel.